

[Socialministeren]

Trafiksikkerhed.

Magtanvendelse på de psykiatriske sygehuse.

Ændringer i bygningsreglementet af 1977 og bygningsreglementet for små huse.

Forbedring af adgangsforholdene til offentlige kontorer, læger m.v.

Overførelsen af statens bibliotek og trykkeri for blinde til kulturministeriet.

Oprettelse af et kontaktoorgan, der skal fungere som et forum for den teknologiske sektor og følge udviklingen på området.

2. Det sociale område.

Gennem pensionslovgivningen sikres personer med handicap et eksistensgrundlag.

I takt med udviklingen inden for de forskellige sektorer skifter den øvrige sociale indsats imidlertid karakter. Fra at være det absolutte tyngdepunkt, hvorfra al hjælp og støtte til personer med handicap udgik, må de sociale myndigheders opgaver i dag betragtes som et supplement, der sikrer den enkeltes livsudfoldelse, så længe de generelle samfundstilbud ikke slår til.

Rådgivning og vejledning samt bistand i øvrigt.

Det er primærkommunerne, som efter bilstandslovens § 28 er forpligtede til at yde bl.a. personer med handicap rådgivning og vejledning. Råder den enkelte kommune ikke over den nødvendige ekspertise, er amtskommunen efter bilstandslovens § 29 forpligtet til at stille en sådan ekspertise til rådighed for kommunerne eller klienten. I visse tilfælde varetages den amtskommunale forpligtelse fra lands- eller landsdelsdækkende specialinstitutioner.

Som et supplement til denne rådgivning er der herudover under socialstyrelsen ansat en række specialkonsulenter for døve, blinde, tunghøre, vanføre og psykisk udviklingshæmmede.

Vejledningen af forældre til børn med handicap og arbejdet med at sørge for, at indsatsen over for små børn kommer i gang så tidligt som muligt er intensiveret. På dette område har der i de seneste år været en stor interesse at spore i alle kredse og hos alle myndigheder.

I vejledningen af unge og voksne bestræber man sig på så vidt muligt at undgå opta-

gelse på institution og i stedet sørge for, at personer med handicap kan flytte fra forældrehjem eller institution til eget hjem eller bofællesskab. Skal disse bestræbelser lykkes, er det nødvendigt, at der kan gives de pågældende tilstrækkelig støtte i deres nye hjem. Hjælpen kan ydes såvel efter bilstandslovens regler om bofællesskab som efter reglerne om hjemmehjælp. I ganske særlige tilfælde kan der ydes støtte til privat antaget pleje-, overvågnings- og ledsagepersonale efter bilstandslovens § 48, stk. 3.

Institutionsophold m.v.

Efter særforborgens udlægning pr. 1. januar 1980 er der sket en fortsættelse af udflytningen fra de store institutioner til mindre institutioner, til bofællesskaber og til egen bolig.

Der er en positiv udvikling i retning af, at flere og flere kommuner arbejder henimod at kunne give personer med vidtgående psykiske eller fysiske handicap boligmuligheder i lokalsamfundet, men der vil fortsat være behov for institutionstilbud af kortere eller længere varighed til personer, der har brug for mere indgående støtte, end der kan ydes under private boligformer.

I institutionstilbudet indgår også de psykiatriske plejehjem under sygehusvæsenet (de såkaldte H-plejehjem), der pr. 1. januar 1987 overføres fra indenrigsministeriets til socialministeriets område.

Opholdstilbud for børn og unge.

Man forsøger i videst muligt omfang at støtte familien til at beholde barnet hjemme, i fornødent omfang med støtte efter bilstandslovens § 48 og tilbud om aflastningsophold. Dette skyldes bl.a. en større erkendelse af, at jo tidligere der sættes ind over for barnet og familien, desto større er effekten. Den tidlige opsporing gennem udvidet vejledningstilbud afspejler sig bl.a. på aldersfordelingen af børn i særlige daginstitutioner for børn og unge med handicap, hvor børnegruppen 0-2 år er vokset fra 8,7 pct. i 1980 til 15 pct. i 1985. Er anbringelsen uden for hjemmet uundgåelig, suppleres institutionstilbudene nu i stigende grad med tilbud om døgnophold i medfør af bilstandslovens § 66. Opholdsstederne kan være traditionelle plejefamilier, socialpædagogiske kollektiver m.v.